

[1978 ஏப்ரல் 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:— “தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் வரி விதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/78) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “பிரிவு 2 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்.”

THIRU K. SUPPU : Sir, I am not moving my amendment. தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவரவர்களே, “தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் எரி எண்ணெய் வரி விதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/78) சட்டமாக நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(இ) தமிழ்நாடு 1978-ம் ஆண்டு பொதுவிற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 13/1978)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே “தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பொதுவிற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 13/1978) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெறவேண்டும்.”

என முன்மொழிகிறேன்.

அரசின் நிதிவாய்க்கைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் 1978-79-ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவு திட்டத்தில் தங்கம், வெள்ளி அல்லது கலப்புத் தங்கம், வெள்ளி முதன் ரகங்களுக்கு ஒரு சதவிகிதத்தில் இருந்து 2 சதவிகிதத்திற்கும், கழிவு பருத்தி, பருத்தி நூல், கழிவு செயற்கைப்பட்டு நூல், நெட்டிலைப் பருத்தி நூல், ஜரிகை, ஏலக்காய், ஆகியவற்றிற்கு 3 சதவிகிதத்தில்

* 1978 மார்ச் 21 ஆம் தேதிய தமிழக சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1978 ஏப்ரல் 1] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இருந்து 4 சதவிகிதத்திற்கும், கையால் தயாரிக்கப்படும் சோப்புகள் நீங்கலாக எல்லா வகை சோப்புகளுக்கும் 5½ சதவிகிதத்தில் இருந்து 6 சதவிகிதத்திற்கும், சிமிட்டி, கண்ணாடி, கண்ணாடிச் சாமான்கள், அழுத்தப்பட்ட திரவ வடிவில் அல்லது திட வடிவில் உள்ள வாயு (எரிவாயு நீங்கலாக) துருப்பிடிக்காத எஃகினால் செய்யப்பட்ட பொருள்கள், வண்ணங்கள், வண்ணக்கலவை, ஒட்டுப் பலகை (பிளாஷ்ட்) ஆகியவற்றிற்கு 8 சதவிகிதத்தில் இருந்து 10 சதவிகிதத்திற்கும், பதப்படுத்தப்பட்ட தோலுக்கு 1½ சதவிகிதத்தில் இருந்து 2 சதவிகிதத்திற்கும், ஒரு முனை வரி வீதங்களை அரசு உயர்த்தியுள்ளது. வரி உயர்வு வீதங்கள் வரவு செலவு திட்ட அறிக்கையில் அறிவித்தபடி, தமிழ்நாடு பொது விற்பனை சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 59-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு வெளியிட்டு 21—2—1978 நாள் முதல் செயலுக்கு வந்துள்ளது.

மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 59-வது பிரிவைச் சேர்ந்த 2 உட்பிரிவின் முதலாவது வரம்பு நிபந்தனையின் கீழ், தற்போது நடக்கும் சட்டமன்றக் கூட்ட தொடரில் மேற்சொன்ன அறிவிப்புக்குப் பதிலாக சட்டமுன்வடிவு ஒன்று கொண்டுவர வேண்டியுள்ளது.

இச்சட்ட முன்வடிவு மேற்கண்ட நோக்கங்களை எய்த விழைகிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இம்மாமன்றத்தின் ஒப்புதலுக்கு இந்த சட்ட முன்வடிவை வைக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்கார்ட்சர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதா, நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்ட வரி வீதங்களுக்கு சட்டபூர்வ அனுமதி கேட்கக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் விவாதத்தின் போது நான் சொல்லவிரும்புவது. வரி விதித்தபிறகு அந்த வரிவிதிப்பிற்கு ஆளான பொருள்கள், அந்த வரிவிதிப்பினால் ஏற்படக்கூடிய இம்பாக்கட், அடிக்கடி ரெவ்வினியூ செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வரிபோட்டுவிட்டு அதைப்பற்றி மீண்டும் பரிசீலிக்காமல் இருக்கும் நேரத்தில் தொழில்துறையிலே மிகுந்த பாதகம் ஏற்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக கடந்த 13—9—77-ல் இந்த பாலிதீன், பிளாஸ்டிக், செலபன் பாக்கிங் மெட்ரியல் பேப்பருக்கு 15 சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டது. அப்படி வரிவிதிப்பதனாலும், இந்த பேப்பர்களைப் பயன்படுத்தக்கூடிய லுங்கி வியாபாரிகள், வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற வியாபாரிகள் இந்த பேப்பர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களைப் பார்க்கும்போது

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

[1978 ஏப்ரல் 1]

கர்நாடகத்திலே 4 சதவீதம், பாண்டிச்சேரியில் 5 சதவீதம், ஆந்திராவிலே 5½ சதவீதம் வரியாக இருக்கும்போது நம் முடைய மாநிலத்தில் மட்டும் 15 சதவீதம் வரி இருப்பதாலும் உற்பத்தியாளர்களுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும், பக்கத்து மாநிலங்களிலே கொள்முதல் செய்கிற காலத்தில், நம்முடைய மாநிலத்தில் விற்பனை மிகவும் குறைவாகவும் வரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

நான் குறிப்பிட விரும்புவது இப்படிப்பட்ட வரிசகை விதிக்கும் போது அந்த வரியால் ஏற்படக்கூடிய சாதக பாதகங்களையும், தொழில் துறை வளர்ச்சி, வியாபாரிகள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற நிலை போன்ற பிரச்சினைகளை அரசாங்கம் கவனத்திலே கொள்ளவேண்டும். இந்த சட்டத்திலே கொண்டு வந்திருக்கின்ற பல்வேறு அயிட்டங்களை பொறுத்தவரையிலே நான் எந்தக் கருத்தையும் சொல்ல முன் வரவில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையைப்பற்றி நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தைப்பற்றி மட்டும் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே டிரஸ்டு ஹைட்ஸ் ஸ்கின்ஸ்-க்கு ½ சதவீதம் என்பதிலிருந்து 2 சதவீதம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். வரியை உயர்த்தியதற்கு நான் ஆட்சேபனை சொல்லவில்லை.

(முற்பகல் 11-30)

நான் அப்போதுகூட தெரிவித்தேன். டிரஸ்டு ஹைட்ஸ் அண்து ஸ்கின்ஸ்ஸிலே கலர்ட் ஸ்கின்சும் சேரும் என்ற நிலையை நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். இது பல்லாண்டு காலமாக இருந்து வரும் நிலைமையாகும். டிரஸ்டு ஹைட்ஸ் அண்ட் ஸ்கின்ஸ் உள்பட என்ற முறையிலேதான் வரி விதிப்பு விதிக்கப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனை அதிகாரிகளாலே வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகும் அளவிற்கு சென்று, டிரிபியூனல் வரை சென்று, அவர்களும் கலர்ட் ஸ்கின்னுக்கும் இந்த 1½ சதவிகிதம் அப்ளிகேயிள் ஆக இருக்கும் என்று தீர்ப்பு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தாலும், இந்த விற்பனை வரிச் சட்டத்தில் இப்போது இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தாலும், அந்த கலர்ட் ஸ்கின்னுக்கு ஏற்கனவே இருந்த 1½ சதவிகிதம் இப்போது உயர்த்தப்பட்டு இருக்கும் 2 சதவிகிதம் தான் விற்பனை வரியாக விதிக்க முடியும்.

ஆனால் இப்போது இருக்கும் நிலை என்னவென்றால், சில அதிகாரிகள் 1½ சதவிகிதமாக இருப்பதை அதிகமாக 4 சதவிகிதம் என்ற அளவிற்கு வரி விதிப்பதால் ஒவ்வொரு வியாபாரியும் அப்பீல் செய்து, அசிஸ்டென்ட் கமிஷனர் அளவிற்கும், டிரிபியூனல் அளவிற்கும் சென்று மீண்டும் உத்தரவு வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல், டிரிபியூனல் முடிவு அரசாங்கத்தையும் கட்டுப்படுத்தும்.

1978 ஏப்ரல் 1] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா]

1975-ம் ஆண்டில் டிரிபியூனல் முடிவு அளித்த பின்பும் மீண்டும் மீண்டும் வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. அந்த நிலை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் திருத்தத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறேன்.

அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சேல்ஸ்டாக்ஸ் மானியுவலில் கூட கவர் ஸ்கின்ஸ் உள்பட என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் சில மிஸ்கைடட் ஆபிசர்ஸ், ஓவர் ஜெலஸ் ஆபிசர்ஸ் இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்கள். நான் கொடுத்துள்ள தீர்மானத்தை பரிசீலிப்பதாக ஏற்கனவே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே, அந்த அளவில் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் விற்பனை வரியிலே திருத்தங்கள் செய்வதற்காகக் கொண்டுவரப் பட்டுள்ள மசோதாவின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, இன்றையதினம் நாட்டு வெல்லத்திற்கு போடப் பட்டு இருக்கும் வரி மிகவும் கூடுதலாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இது பல்வேறு சங்கடத்தை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது. இதை உடனடியாகக் குறைப்பதன் மூலம் கிராமப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு நன்மைகளைச் செய்ய முடியும். அதோடு மட்டுமல்ல விற்பனை வரியில் சுமார் 25,000 ரூ. டர்ன் ஓவர் செய்கிறவர்களுக்கு விலக்கு அளித்து விட்டு, அதற்கு மேலும் உள்ள விற்பனைக்கு குறைவாக வரிவிதிப்பதன் மூலம் வெல்லத்தை உற்பத்தி செய்யும் மக்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் ஓட்டலில் இருக்கும் வரி விதிப்பானது ஏழை எளிய மக்களுக்கு பல்வேறு வகையான சங்கடங்களை ஏற்படுத்துகிறது. சாதாரணமாக காப்பி சாப்பிட்டால் கூட வரி போடுகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்போது கூட இதே கோரிக்கையைக் கிளப்பினேன். அரசு சார்பில் உறுதி மொழி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அது இன்னும் குறைக்கப்படவில்லை, எடுக்கப்படவில்லை, தடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஏழை எளிய மக்கள் சோப் உபயோகிக்கிறார்கள். பல வகையான சோப்பு உபயோகிக்கிறார்கள். சோப் வகைகளில் வரி விதிக்கிறபோது “எக்ஸ்கூஸ்டிங் ஹேண்ட் மேட் சோப்” என்று போட்டு இருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக இன்றைக்கு எல்லா மக்களுக்கும் சோப் தேவைப்படுகிறது. கிராமங்களில்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

[1978 ஏப்ரல் 1]

அழுக்கை நீக்க சீயக்காய் தேய்க்கப் போய் சோப்பு உபயோகிக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, அது ஒரு லக்சரி இல்லை. அழுக்கைப் போக்க மக்கள் சோப்பை உபயோகிப்பதால் அதற்குள்ள வரியை நீக்கவேண்டும்.

அடுத்ததாக, சிமெண்டிற்கு போட்டிருக்கும் வரி மிகவும் கூடுதலாக இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், கிராமப் புறங்களில் வீடு கட்டும் ஏழை எளிய மக்கள் இன்றைக்கு சிமெண்ட் தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். செங்கல், மண், வைத்து சுவர் எழுப்பும்நிலை மாறியிருக்கிறது. சிமெண்ட் வைத்து கட்டவேண்டும் என்ற ஆர்வம் உண்டாகியிருக்கிறது. ஆகவே, கிராமப்புறத்தில் வீடு கட்டும் முயற்சியை ஊக்குவிக்க கிராமப்புறங்களில் வாங்கும் சிமெண்டின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, விவசாயிகள் பம்புசெட்டுகள் கட்டுவதற்கும், வாய்க்கால்கள் அமைப்பதற்கும் சிமிண்ட் வாங்குகிறார்கள். வரி விதிப்பு சிமிண்டுக்கு அதிகமானால் அவர்கள் விவசாயக் காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துவதில் சிரமம் ஏற்படும். அதனால் நவீன விவசாய உத்திகளைக் கையாள முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே விவசாயத் துறையில் பயன்படுத்த வாங்கப்படும் சிமிண்டுக்கு வரியைக் குறைக்க வேண்டும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அளவுக்கு கூடுதலாக வரி விதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் அதிகாரிகள் முறையாகச் செயல்பட்டு, வசூலிக்க வேண்டிய வரியை ஒழுங்காக வசூல் செய்தால், மனசாட்சிக்கு விரோதம் இல்லாமல் ஒழுங்காக வசூல் செய்தால் நிச்சயமாக இந்தமாதிரி கூடுதல் வரி விதிக்க வேண்டிய அவசியம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்காது.

நகரில், குறிப்பாக மதுரையில் கிழமாசி வீதியில் வாங்கும் பொருட்களுக்கு கடைக்காரர்கள் பில் கொடுப்பதில்லை. அதற்கு மாறாக அதிகாரிகளுக்கு 'சைடு பாக்கெட்'யில் போகும் பணம் ஏராளம். அதன் காரணமாக வரி விதிப்பை ஒழுங்காகப் பார்க்காமல், விற்பனை செய்யும் பொருட்களுக்கு ஒழுங்காகப் பில் கொடுக்கிறார்களா என்று பார்க்காமல், லஞ்சம் என்று சொல்வதற்கு பதிலாக அன்பளிப்பு என்று சொல்ல கூடிய வகையில் வியாபாரிகளிடம் பணம் பெற்று, அரசாங்கத்திற்கு வருகின்ற வரிப் பணத்திற்கு இழப்பு ஏற்படுகிறது.

முன்பெல்லாம் ஏ.சி.டி.ஓ., டி.சி.டி.ஓ. போன்றவர்களுக்கு நல்ல மரியாதை இருந்தது. அந்தக் காலம் மாறி இன்றைக்கு அவர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் வியாபாரிகள் எல்லாம் ஒடி ஒளிந்து கொள்கிறார்கள். பின்னால் 50, 100 ரூபாய் கொடுத்து சமாளித்துக் கொள்கிறார்கள்.

1978 ஏப்ரல் 1] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அவர் பொன்னமராவதிக்கு வந்தால் அங்கே இருக்கிற டி.பி-யில் தங்குவது கிடையாது. ஒரு தனியார் பங்களாவில் தங்குவார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் பில்லைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள். விரிவான முறையில், அதிகாரிகள், அலுவலர்கள் பற்றி எல்லாம் பேசினால், அதற்கு நேரம் போதாது. அது பொதுவிவாதம் மாத்திரம் ஆகிவிடும். சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : வசூல் செய்கின்ற முறையைச் சொல்கிறேன். அங்கே உட்கார்த்துகொண்டு வியாபாரிகளை அழைத்து, இங்கே வாருங்கள், இங்கே வாருங்கள் என்று சொல்லி, பில்லை பார்ப்பது கிடையாது. புத்தகங்களைப் பரிசீலனை செய்வதில்லை. மாறாக அவர்களுக்கு உரிய தொகையை வாங்கிக் கொண்டு செல்வதுதான் இன்றைய நிலைமையாக இருக்கிறது.

வரி விதிப்பைப் பொறுத்தவரையில், ஏழை ஏளிய மக்கள் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக் கூடிய முறையில் வரி விதிப்பு இருக்கக் கூடாது. அதேநேரத்தில் விதிக்கப்படுகின்ற வரிகள் முறையாக, ஒழுங்காக வசூல் செய்யப்படுகின்றனவா என்பதை அரசு கண்காணித்து நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் பிரச்சினை நன்மை பயப்பதாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவரவர்களே, அரசின் நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கக்கூடிய வகையிலே இன்றைய தினம் சில பொருட்களுக்கு வரியை விதித்திருக்கிறார்கள். அந்த வரி கூட பிப்பிவரி 21-ந் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வந்துவிட்டதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

தங்கம், வெள்ளி போன்ற பொருட்களுக்கு வரி விதிக்கப் பட்டால் அதிலே ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் பருத்தி, பருத்தி நூல், பருத்தி கழிவு போன்ற பொருட்களுக்கெல்லாம் கூட வரி விதித்திருக்கிறார்கள். அதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் பெரும் பாலும் ஏழை எளிய மக்களும் குறிப்பாக கைத்தறி நெசவாளர்களும் தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கைத்தறித் துணி என்பது ஏற்கெனவே விற்பனை ஆகாமல் பல லட்சக்கணக்கான மீட்டர்கள் தேங்கிக் கிடப்பதாக அரசின் அறிக்கை கூறுகிறது. அதனால் நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையில் பருத்தி நூல், பருத்திக் கழிவு போன்றவைகளுக்கும் வரி விதித்தால் அது வாங்கி உபயோகிக்கும் ஏழை எளிய மக்களையும் பாதிக்கும். ஆகவே, இதை மறுபரிசீலனை செய்தால் நல்லது என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். பழனிவேல்]

[1978 ஏப்ரல் 1]

அதைப்போல கண்ணாடி சாமான்களுக்கு இன்றைய தினம் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். கண்ணாடி சாமான்கள் என்பது இன்றைய தினம் ஏழை எளிய மக்கள் முகம் பார்க்கவும், வீட்டு உபயோகத் திற்குப் பயன்படுத்தும் கிளாஸ் போன்றவைகளும் இருக்கின்றன. அவர்கள் எவர்களில்வர் வாங்கும் அளவுக்கு வசதி படைத்தவர்கள் அல்ல. இந்த வரி விதிப்பினால் அவர்கள் வாங்கக்கூடிய கண்ணாடி சாமான்களுக்கும் விலை உயர்வு ஏற்படும். ஆகையால் இதனாலும் ஏழை எளிய மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இதையும் நீங்கள் மறுபரிசீலனை செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல பதப்படுத்தப்பட்ட தோலுக்கு இன்றைய தினம் 1½ சதவீதம் வரியிலிருந்து 2 சதவீதம் என்ற அளவுக்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதற்கு வரியை உயர்த்துவதன் மூலம் சாதாரண மக்கள் போடக்கூடிய செருப்பு விலை கூட உயரும். ஆகையால் இதிலும் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் ஏழைகள் தான். அதோடு அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களும், பொருட்கள் விற்பனை ஆகாமல் தேக்கம் ஏற்பட்டால் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆக, தொழிலாளர்களுக்கு தொழில் குறையும், ஏழை மக்கள் வாங்கும் செருப்பு விலையும் உயரும். ஆகவே, எந்த வகையில் பார்த்தாலும் இதன் மூலம் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். ஆகவே, இவைகளை கண்டிப்பாக மறுபரிசீலனை செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

சோப்புகளுக்கு வரி என்று கூறுகிறார்கள். கையால் செய்யப்படும் சோப்புக்கு வரி இல்லை. மற்ற ரகச் சோப்புக்கு வரி உண்டு என்று கூறுகிறார்கள். கையாலே செய்யப்படும் சோப்பை உபயோகிப்பவர்கள் இப்போது நாட்டிலே மிகமிகக் குறைந்த அளவிலே தான் இருக்கிறார்கள். அனேகமாக இன்றைக்கு சாதாரண விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் 1 ரூபாய் 1½ ரூபாய் என்று விலை கொடுத்து சோப்புக்களை வாங்கி உபயோகிக்கிறார்கள். அந்த சோப்பின் விலையும் இன்றையதினம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் சாதாரண ஏழை எளியவர்கள்தான். ஆகவே கையால் செய்த சோப்பு என்பதற்கு மட்டுமல்லாது எல்லாவித சோப்புக்களுக்கும் வரி விலக்கு அளிக்கக்கூடிய முறையிலே இந்த அரசு ஒரு நிலை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆனால், இந்தத் தங்கம், வெள்ளி போன்றவற்றிற்கு வரிகளை உயர்த்தி இருப்பது குறித்து எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை என்பதைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 ஏப்ரல் 1]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பொது விற்பனை வரி மசோதாவில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்போது பொதுவாக நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு அதிகமான வருமானத்தைத் தருவது இந்த பொது விற்பனை வரிதான். இதிலே நாம் மேலும் மேலும் வரியை உயர்த்திக் கொண்டே போகக்கூடாது. அவ்வாறு உயர்த்திக்கொண்டே போவதால் வரி கொடுக்க வேண்டியவர்கள் தங்களது கணக்கை குறைத்துக் காண்பிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. வரியின் அளவு சாதாரணமாக ஆரம்பக் காலத்தில் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு பைசா என்ற அளவில் இருந்தது, அது உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. வியாபாரிகள் தங்களுடைய வியாபாரம் நடக்கிறதோ இல்லையோ அதற்குச் சரியான கணக்கு வைத்துக்கொண்டு வரியைக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், 4, 5, 6 என்று பத்து சதவீதம் வரையில் உயர்த்திக்கொண்டே போனால் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய கணக்குகளில் எவ்வளவை ஒளித்துக் கொள்ளலாம், அதனால் அன்றாடம் கிடைக்கும் லாபம் எவ்வளவு என்று எண்ணி கணக்குகளை மறைக்கும் சூழ்நிலைவருகிறது. ஆகவே வரியின் அதிகமாக உயர்த்தக் கொண்டே போகாமல் ஒரு சரியான நிலையில் வைத்திருந்தால் இந்த வருமானம் சாதாரணமாகக் கிடைப்பதை விட சற்று அதிகமாகவே கிடைக்கும் வாய்ப்புக்கள் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது குறிப்பாக போடப்பட்டிருக்கும் வரிகள் சாதாரண மக்களைத்தான் அதிகம் பாதிப்பதாக உள்ளது. பருத்தி, பருத்தி நூல், பட்டு, ஜரிகை ஆகியவற்றிற்கும் போடக்கூடிய வரிகள் எல்லாம் நெசவாளர்களையே பாதிக்கும். ஆகையால் அவர்கள் நல்ல ஜரிகை, பட்டு இவற்றை உபயோகிக்காமல் அதிலே தரக்குறைவானவற்றை உபயோகிக்கும் நிலை ஏற்படும். அதனால் நெசவுத் தொழிலும் பாதிக்கும். ஆகையால் இந்த வரி விதிப்பினை அதிக மாக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே மாதிரியாக ஏழை எளியவர்கள் தங்களது வீட்டிலேயே சின்னக்குழந்தைகளுக்கு என்று ஒரு நல்ல சோப்பை வாங்கி உபயோகிப்பது உண்டு. இந்தப் பழக்கம் படிபடியாக வந்துவிட்டது. ஆகவே இந்த சோப்பின் விலையை அதிகமாக்கினால் அங்கே அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் ஏழைகள்தான். ஆகவே சோப்பின் மீதும் அதிகமானவரிவிதிப்பு கூடாது என்றுதான் என்னாலே சொல்ல முடியும்.

அடுத்து சிமெண்ட். இதற்கு 5 சதவீதம், 6 சதவீதம், பிறகு 8 சதவீதம், அதிலிருந்து 10 சதவீதம் இப்படியே உயர்த்திக் கொண்டு போனால் சாதாரண மக்கள்தான் கஷ்டப்படக்கூடிய

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1978 ஏப்ரல் 1]

சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரி வரி உயர்வை ஏற்படுத்துகின்ற இந்த மசோதாவைக் கைவிட்டு, புதிதாக வரி எதுவும் விதிக்காமல் முன்பு போடப்பட்டிருக்கும் வரியினை ஒழுங்காக வசூல் செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, இந்த பல முனை வரி. இதுவும் மிகவும் அதிகமாகக் கொண்டே வருகிறது. பல முனை வரியில் 4 சதவீதம் என்று இருந்தாலும் இரண்டு, மூன்று, பேர் கை மாறிக்கொண்டே வரும் போது அது 12 சதவீதமாக உயர்ந்துவிடுகிறது. அதனால் கோவாப்ரேட்டிவ் சொஸைட்டிஸ், சிறப்பு சிற்றங்காடி போன்ற வற்றை வைத்திருக்கிறவர்கள் நஷ்டமடைவதோடு ஒழுங்காக இவர்கள் வரியினைக் கட்டிவிடுவதால் மற்ற வியாபாரிகளோடு அவர்களால் போட்டி போட முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இன்று ஒரு பொருளை ரூ. 100க்கு வாங்கினால் வரி நான்கு ரூபாய் போகிறது. வாங்குவதற்கு ஒரு வரி, விற்பதற்கு ஒரு வரி என்று ரூ. 8 போய்விடுகிறது. ரூ. 200க்கு ஒரு பருப்பு மூட்டை வாங்கி அதை விற்கும்போது பில் போட்டு கொடுக்கும்போது அதன் விலை 32 ரூபாய் கூடுதலாகிறது. இந்த வரி காரணமாக பில் போட்டுத்தான் கூட்டுறவு சங்கங்களில் விற்க வேண்டியிருக்கிறது. சிறப்பங்காடிகளிலும் விற்கவேண்டியிருக்கிறது.

ஆனால் சில வியாபாரிகள், பணத்தை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் பில் போடாமல் இருப்பது ரூபாய் குறைத்துக்கொண்டு ரூ. 12 லாபம் அடைகிறார்கள். பில் போடுவது என்றால் அதிகமாக ரூ. 32 போட வேண்டியிருக்கிறது. பில் போடாமல் வியாபாரம் செய்கிற வியாபாரிகள் ரூ. 20 குறைத்துக் கொடுத்தும் ரூ. 12 லாபம் அதிகமாகப் பெறமுடிகிறது. ஆகவே ஒரு வியாபாரி நாணயமாக, நியாயமாக, ஒழுங்காக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகளுக்கு கை கட்டி நிற்கவேண்டியதில்லை என்று நினைத்தால், சரியாக கணக்குகள் எழுதி ஒழுங்காக நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்தால் தலைகுனிவு ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டும், தர்ம நியாயப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர் நஷ்டமடைகிறார். இந்த விற்பனைவரி உயர்வு காரணமாக அவர்கள் வியாபாரத்தையே மூடவேண்டியநிலை ஏற்படுகிறது. தவறாக நடந்து கொள்ளக்கூடிய வியாபாரிகள் ரூ. 2000-க்கு வியாபாரம் செய்கிறார் என்றால் ரூ. 500க்குத்தான் வியாபாரம் நடந்ததாக கணக்கு காட்டுகிறார். அதனால் வரி கொடுக்கவேண்டியதும் குறைகிறது.

ஆகவே இந்த விற்பனை வரியை அதிகமாகப் போடுவதன் காரணமாக நாணயமாக நடக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிற வியாபாரிகளைக்கூட நாணயமில்லாதவர்களாக மாற்றக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துகிறீர்கள். இந்த விற்பனை வரி உயர்வு

1978 ஏப்ரல் 1]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

நியாயமான முறையில் நடக்கக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கு கூடுதல் பாதகத்தை ஏற்படுத்துகிறது. நாணயமாக வியாபாரம் செய்யாத வர்களுக்கு, வரி ஏய்ப்பவர்களுக்கு இது உதவி செய்கிறது. ஆகவே சமுதாயத்தில் வேறு பல தவறுகளைச் செய்ய இது வகை செய்கிறது. ஆகவே நான் கேட்டுக் கொள்வது, வரியைச் குறைக்கவேண்டும், கரூராக வசூல் செய்ய வேண்டும், பேர்பாதி வரியைக் குறைத் தாலும்கூட 4% என்றிருப்பதை 2% என்றாக்கினாலும் அல்லது 6% என்றிருப்பதை 3% என்றாக்கினாலும் வரியை கரூராக வசூல் செய்தால் இதே அளவு தொகை கிடைக்கும். அதோடு அவர்களும், வியாபாரிகளும் சரியாக கணக்குகள் எழுதிவைப்பார்கள்.

வேண்டுமானால் ஒரு நிபுணர் குழு போட்டு ஆராய்ச்சி செய்யுங்கள். ஒரு வியாபாரியைக் கூப்பிட்டுத் கேளுங்கள். ஒரு நாள் ரூ. 2,000க்கு வியாபாரம் நடந்தால் ரூ. 500 என்றுதான் கணக்கு காண்பிப்பார். ஆகவே, நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பில் சொல்லிக்கொள்கிறேன், இந்த வரி உயர்வு சரியல்ல.

தங்கம் சம்பத்தப்பட்ட மட்டில் ஒரு நாள் தங்கத்தை விற்கப் போனோம். தங்க நகைகளை அடகு வைத்திருக்கிறார்கள். கடனை திருப்பிக் கட்டமுடியவில்லை, ஆகவே நகைகளை விற்று கடனை அடைக்கலாம் என்று தங்கத்தை விற்கப் போனால் நம்மிடமே விற்பனை வரி கேட்கிறார்கள். நான்கு ப்ளஸ் நான்கு ரூபாய் எட்டு ரூபாய் கழித்துக்கொண்டு கொடுக்கிறார்கள்.

அவர்கள் தங்கத்தை விற்கப்போவதே கடனை அடைப்பதற்காகத்தான். அடகு வைத்திருப்பதை விற்று கடனை அடைக்கலாம் என்று தங்கத்தை விற்கச் சென்றால் விற்பனை வரி கேட்கிறார்கள் அதற்கும். ஆகவே, தங்கத்தின்மேல் போட்ட வரி கூட ஏழை மக்களைத்தான் பாதிக்கிறது.

வரிகளை அதிகமாகக் கூட்டியதே தவறு. இருக்கிற வரிகளைக் கரூராக வசூலிக்கவேண்டும். எல்லாவற்றையும் ஒருமுனை வரியாக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் வருமானம் கூட அதிகமாக வரும். இந்த மசோதா ஏழைமக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய பல வரி உயர்வுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை கைவிடுவதுதான் சரியாக இருக்கும் என்ற என் ஆலோசனையைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு.ஜே. ஜேம்ஸ்: துணைத்தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் நிதி வருவாயைக் கூட்டுவதற்காக, ஏற்கனவே ஏற்பட்டுள்ள டெபிஸிட்டை ஈடுகட்டுவதற்காக இன்று புது வரிகள் சமத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பற்றாக்குறை ஏற்படுவதற்குக் காரணம் மாநிலத்தில் மதுவிலக்கு அமல்செய்யப்படுவதால் ஏறத்தாழ ரூ. 160 கோடி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே புது வரிகள் வழியாக இந்த நஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று அறிவிப்புதான் நிதி நிலை அறிக்கையை இங்கே சமர்ப்பித்தபோது கூறப்பட்டது.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 ஏப்ரல் 1]

(முற்பகல் 11-50)

மதுவிலக்கு இருப்பதின் காரணமாக நஷ்டத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்கு மத்திய அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். இப்போது மத்திய அரசு கூட அதற்கு இசைவு தந்திருப்பதாக கேள்விபடுகிறேன். மதுவிலக்கினால் பாதிக்கப்படுகின்ற தொகையில் 50 சதவிகிதம் தொகையை மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குத் தருவதாக மத்திய அரசு அறிவித்திருப்பதாக எண்ணுகிறேன். அந்த வகையில் 75 கோடி ரூபாய் மாநில அரசுக்கு வர இருக்கின்றது என்று சொன்னால் மேலும் வரிகளை சமத்தி நமது வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டியது அவசியமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற விற்பனை வரி மசோதாவைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், இது அவசியமா என்று பார்க்கின்ற நேரத்தில் இது தேவையில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

விற்பனை வரி வசூல் செய்வதில் பல்வேறு ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சாதாரணமாக கூறப்பட்டு வருகின்றது. ஊழலை அகற்றவேண்டும் என்று எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு எண்ணியிருந்தாலும் விற்பனை வரி வசூல் செய்வதில் நிச்சயமாக ஊழல் அகற்றப்படவில்லை. இன்னும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். எந்த அளவுக்கு அரசுக்கு வருவாய் வருகிறதோ இல்லையோ, இந்த இலாகாவில் செயலாற்றுகின்ற பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு-நான் கூறுகின்றது அனைத்து அதிகாரிகளையும் சேர்த்துக் கூறவில்லை-பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு அதிக வருவாய் கிடைக்கிறது என்ற குறை கூட ஆங்காங்கு கூறப்பட்டு வருகிறது. ஊழல் நிறைந்திருக்கிறது, அதை அகற்ற முடியாது என்கின்ற அளவில், இந்த பொது விற்பனை வரி முறையை அகற்றிவிட்டு, ஆயத்தீர்வையின் மூலம் மாநில அரசுகளுக்கு போதுமான வருவாய் வருகின்ற முறையில், விற்பனை வரி ஏய்ப்பையும் தவிர்க்கின்ற முறையில் கொண்டுவர மத்திய அரசு எண்ணியிருக்கிறது.

இதில் ஊழல் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கோடு விற்பனை வரி முறையை ரத்து செய்யவேண்டும் என்கின்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறது. இதை எல்லா மாநில அரசுகளும் ஒத்துக்கொண்டால் இதைச் செய்ய முடியும் என்றுள்ள கருத்தை மத்திய அரசு சொல்லியிருக்கிறது. மாநில அரசு இதற்கு இசைவு கொடுத்தால் இதிலுள்ள ஊழல்களை அகற்ற முடியும் என்பதைச் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன். அதோடு நிச்சயமாக இந்த அரசுக்கு தேவைப்படும் வருவாயும் ஆயத்தீர்வை மூலம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 ஏப்ரல் 1]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

இங்கு பல்வேறு பொருட்களுக்கு விற்பனை வரி சுமத்தப்பட்டிருக்கின்றது. சாதாரணமாக விற்பனை வரி என்று சொல்லும் போது, பொருட்களை கொண்டு செல்லுகின்றவர்கள் மீதும் இந்த வரி சுமத்தப்படுகின்றது என்ற எண்ணம் வரலாம். சேல்ஸ் டாக்ஸ் என்றும், பர்ச்சஸ் டாக்ஸ் என்றும் இப்போது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரி என்பது பொருட்களை வாங்குகின்றவர்களின் மீது போடப்படுகின்ற வரியாக இருந்து வந்தது. அப்படி வரும் போது, இன்றைக்கு தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால், 60 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் வறுமைக்கோட்டின் கீழே இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லாம் சாதாரணமான அத்தியாவசியமான பண்டங்களை, பொருட்களை வாங்க நேரிடுகிறது. அப்படி வரும்போது, இப்பொருட்கள் மீது போடப்படுகின்ற வரி ஏழை எளிய மக்கள் மீது சுமத்தப்படுகிறது என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் இங்கு தங்கம், வெள்ளியைப் பற்றி கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போழுது, வசதி படைத்தவர்கள்தான் வாங்குவார்கள், விற்பார்கள் என்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கவேண்டிய தில்லை. ஜனதா ஆட்சி ஏற்பட்டதும், எடுக்கப்பட்ட முயற்சியின் காரணமாக தங்கத்தின் விலை இன்றைக்கு குறைந்திருக்கிறது. இதன் காரணமாக நாட்டிலுள்ள பல ஏழை மக்கள் பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, தங்கத்திற்கும் வெள்ளிக்கும் வரி சுமத்துவதினால், நிச்சயமாக இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல்தான் கழிவுப்பஞ்சு, சோப்பு, தோல் இதன் மீது எல்லாம் வரிகள் சுமத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு சதவிகிதத்திலிருந்து இரண்டு சதவிகிதமாகவும், எட்டு சதவிகிதத்திலிருந்து பத்து சதவிகிதமாகவும் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக இது ஏழை எளிய மக்கள் மீதுதான் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் குறிப்பாக, தொழிலாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் கூறிக்கொண்டு, இதையெல்லாம் மறுபரிசீலனை செய்து கொண்டு வந்தால் மக்கள் வரவேற்பார்கள் என்பதை கூறி அமருகின்றேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துறை மசோதாவின் மீது என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இதனுடைய நோக்கங்களை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் போது, 'in order to augment the resources of the State' என்று சொல்லப்படுகிறது. அரசாங்கத்தினுடைய வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக இந்த வரி உயர்வுகள், அதற்காக திருத்தச் சட்டம் என்று இங்கே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1978 ஏப்ரல் 1]

னுடைய வருமானத்திற்கு மட்டும் வரி உயர்த்தப்படுமானால் வரிகள் விதிக்கப்படுமானால் அது ஒருகாரணமாகக் காட்டப்படுமானால், அந்த வரி விதிப்பினால் எந்த எந்தத் துறை, யார் யார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அறியாமல், இந்தப் புதிய வரிகள், புதிய ஏற்றங்கள் யாரைப் பாதிக்கின்றது, இன்றைக்கு விதிக்கப்படுகின்ற இந்த வரி ஏற்றத்தினால் வரியை எங்கே வாங்குகிறார்கள், யார் கைக்கு அது மாற்றப்படுகின்றது என்பதையெல்லாம் ஆராயாமல், அரசாங்கம் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காக வரி விதிக்கிறோம் என்று சொல்வது அவ்வளவு நல்ல முறையல்ல, அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் தேவை. மேலும் உயர்ந்து வருகின்ற செலவினங்களுக்காக, அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் தேவை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அரசாங்கம் செய்கின்ற செலவினங்கள் எல்லாம் யாருக்காகச் செய்கிறார்கள்: சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்காக, சமுதாய நன்மைக்காகத்தான் செய்கிறார்களே தவிர, அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த நன்மைக்காக செய்யவில்லை. நாம் வரி விதிக்கின்றபோது, சமுதாயத்திலே எந்தத் துறையை, யாரை இது பாதிக்கின்றது என்பதைப் பார்க்காமல் வரியை உயர்த்தி, வருமானத்தைப் பெருக்க வேண்டாம். அதற்கு வரி என்று சொல்கின்ற முறை, இந்தச் சட்டத்திலே கூறப்பட்டுள்ள, ஆப்ஐக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்-இல் சொல்லப்படுகின்ற முறைக்கு அது நல்ல முறையாக இருக்காது. அதற்கு மாற்றம் தேவை என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது இங்கே விதிக்கப்படுகின்ற வரிகள் யாரைப் பாதிக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கும்போது, மக்கள் சாதாரணமாகக் பயன்படுத்துகின்ற பொருட்களின் மீது வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதுதான் இங்கே நம்முடைய கவனத்தை ஈர்க்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

‘காட்டன் யார்ன், காட்டன் வேஸ்ட் யார்ன், ஆர்டிபிஷியல் சில்க், ஸ்டேபிள் பைப்ர் யார்ன், போன்றவைகளுக்கு வரிகள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆர்டிபிஷியல் சில்கை யார் உடுத்திக் கொள்கிறார்கள்? பணக்காரர்களா உடுத்திக்கொள்கிறார்கள். பணக்காரர்கள் நல்ல பட்டாக்க உடுத்துகிறார்கள். நல்ல பட்டாடை வாங்குவதற்கான சக்தி அவர்களிடத்திலே இருக்கின்றது. எனவே இந்த ஆர்டிபிஷியல் சில்கை யார் வாங்குகிறார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விலைகம்மி என்று ஏழைகள்தான் இதை வாங்குகிறார்கள். எனவே, ஏழைகள் தலையில் நீங்கள் கையை வைத்திருக்கிறீர்கள். வேண்டாம். நல்லதல்ல. இந்த ஆர்டிபிஷியல் சில்கை ஏழைகள் வாங்கி அதுவும் குப்பாயம் அல்லது கண்டங்கி சேலைகள்

1978 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

இப்படி உடுத்திக் கொள்கிறார்கள்? அவர்கள் இத்தகைய பட்டைத் தான் திருமணங்களுக்கெல்லாம் கூட வாங்கி உடுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஆகையால், இதனால் ஏழைகள் தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இது நல்லதல்ல.

காட்டன் வேஸ்ட் யார் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். எல்லோருமா உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். சோப்ஸ்டிகேட்டட் பொருட்களை' மெத்தைகளை பணக்காரர்கள் வாங்குகிறார்கள். ஆனால், ஏழைகள் இந்த காட்டன் வேஸ்டைத் தான் வாங்கி, தலையணை தைக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் மெத்தை போன்ற வற்றை தைக்கக்கூடியதை நாம் கிராமப்புறங்களிலே பார்க்கிறோம். அதற்கும்கூட வரி என்று சொன்னால், அதையும் மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

மேற்கொண்டு, அதிகமாக சமுதாயத்திலே உள்ளவர்கள் உபயோகப்படுத்துவது சோப்பு. இந்த சோப்புக்கும் வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது நியாயம் அல்ல. அதிலும், முக்கியமாக பிரச்னை எப்படி வருகிறதென்றால், incidence of shiftability என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். சுமமா, ஏதோ ஒரு ஐட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு, வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு முன்பு, உங்களுடைய பைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே அல்லது பிஸ்கல் பாலிசியை முடிவு செய்வதற்கு முன்பு, நீங்கள் அப்பிரைஸ் செய்யும்போது incidence of shiftability என்ன என்பதைப் பற்றி 'பிராஸ்பெக்டிவ் அசெஸ்மெண்ட்' செய்யவேண்டும்.

சோப்பை யார் வாங்குகிறார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏழைகள்தான் சோப்பை வாங்குகிறார்கள். அதை உற்பத்திசெய்கின்றவர்கள், வியாபாரிகளிடம் கொடுக்கின்றார்கள். வியாபாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த விலை ஏற்றத்தின் காரணமாக, நுகரங்களிலேகூட ஒரு அளவுக்கு பரவாயில்லை. கிராமங்களிலே அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு விலையை ஏற்றி விடுகிறார்கள். இதனால் யார் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள் என்றால், கடைசியிலே கன்ஸுமர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்தக் கன்ஸுமர்கள் யார் என்றால், ஏழை மக்கள். அவர்கள்தான் இந்த சோப்பை வாங்குகிறார்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

ஆகையால் இதற்கெல்லாம் அவசியமா என்று அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து, மாண்புமிகு சாதிக் பாட்சா அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். தோல் தொழிற்சாலை நாட்டில் எப்படி இருக்கிறது என்றால், பல்லாண்டு காலமாக நடந்து வரும் அந்தத் தொழில் இப்போது 'பார்மட்டிவ் ஸ்டேஜி'ல் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கிற மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் புதிய கொள்

[திரு. எம்.ஏ. லத்தீப்]

[1978 ஏப்ரல் 1]

கையின் அடிப்படையில் எல்லா தோல் ஷாப்புகளும் புதிய முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். முழுமைப்படுத்தப்பட்ட தோல்களை உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற கட்டாயமான சூழ்நிலையை மத்திய அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

இன்றைக்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு தொழிலை நடத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள் இனி ஒரு கோடி ரூபாய்க்குக் குறைவாக இந்தத் தொழிலை நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காபிடல் தேவை, இன்வெஸ்ட்மென்ட் தேவை, கட்டிடங்கள் தேவை. இந்தச் சூழ்நிலையில் மேலும் மேலும் வரியை உயர்த்திக் கொண்டே போவார்களா? அந்தத் தொழில் இருப்பதா போவதா என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வரவேண்டும். பல்லாயிரக்கணக்கான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வேலை செய்யக்கூடிய தொழில் மீது இவ்வளவு தூரம் பளுவை அதிகமாகச் சுமத்திக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வது என்னுடைய கடமை.

அண்மையில் கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள், உயர்ந்த பட்ச கூலி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். 200 சதவிகிதம் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஏழைகள், தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது தான்.

காபிடல் பார்மேஷன் தேவைப்படுகிற நேரத்தில் அதிகமான லேபர் சார்ஜஸ், கட்டிடங்கள் கட்டுவது, சாபிடல் இன்வெஸ்ட்மென்ட், ரெகரிங் இன்வெஸ்ட்மென்ட், வங்கிகளில் வட்டிக்குக் கடன் வாங்கி வட்டியைச் செலுத்துவது என்ற நிலைமைகளில் அரசாங்கம் அந்தத் தொழிலை ஊக்குவிக்க வேண்டுமே தவிர, அழிந்து போகும் வகையில் வரியை ஏற்றுவது நல்லதல்ல. 'இன்சிடன்ஸ் ஆப் டாக்சேஷன்' பொருளாதாரத்திற்கு மிகப் பெரிய பாதகத்தை ஏற்படுத்தும். அது இப்போது தெரியாது. இப்போது வருமானம் கிடைக்கலாம்; இதனால் நாளைக்கு 100 ரூபாய் இழப்பு ஏற்படலாம். என்னைப் போன்ற சாதாரண மனிதன் இன்றைக்கு வருவாய் வருகிறது என்று ஒரு காரியத்தைச் செய்யலாம். அரசாங்கம் அப்படிச் செய்யக்கூடாது.

அரசாங்கம் வருங்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். இத்தகைய வரிகளின் இம்பாக்ட் எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியாமல் சாதாரண மக்களைப் பாதிக்கும் சட்டமாக, தொழிற்சூழையின் அடிப்படைக்குப் பாதகம் ஏற்படுத்துகிற சட்டமாக, மேலும் தொழில் முன்னேற்றம் ஏற்பட தடங்கல்களும், முட்டுக்கட்டைகளும் ஏற்படுத்தும் சட்டமாகக் கொண்டு வருவது

1978 ஏப்ரல் 1]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

அவ்வளவு விரும்பத்தக்கது அல்ல. அதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அரசாங்கம் மறு பரிசீலனை செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையில் இல்லை—

The Bill itself is being piloted by another Hon. Minister and I do not think he will go to the extent of withdrawing the Bill, அது எனக்குத் தெரியும்.

கடைசியாக, எக்ஸைஸ் டியூட்டி பற்றி மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். சேல்ஸ் டாக்ஸ் மிக முக்கியமான வருமானம், மாநில அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, ராஜாஜி அவர்கள் அதைக் கொண்டு வந்த போது 'காமதேனு' என்று சொன்னார்கள். அந்தக் காமதேனு என்ற பசுவை விட்டு விட்டு எக்ஸைஸ் டியூட்டி என்ற கானையைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். காளை உழுவதற்குத்தான் பயன்படும், பாலுக்குப் பயன்படாது. இதிலே அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்று இதுவரை அறிவிக்கவில்லை, தெளிவாக்கவில்லை.---

'The Central Government insist upon switch-over to the Excise Duty'

என்று சொல்லுகிறார்கள். சேல்ஸ் டாக்ஸை விட்டு விடுங்கள் என்று அவர்கள் சொல்வது பற்றி உங்கள் கொள்கை இதுவரை தெளிவாக்கப்படவில்லை. அதை தெளிவாக்குவது நல்லதென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பொது விற்பனை வரி உயர்வினால் மாநில அரசுக்கு பெட்ரோல், டீசல் மூலம் வருகிற 2.1 கோடி ரூபாய் நீங்கலாக மேற்கொண்டு 3.48 கோடி ரூபாய்—ஆகமொத்தம் 5.49 கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறது. மாநில அரசைப் பொறுத்த வரை பொது விற்பனை வரி மூலம் வருகிற வருவாயைத் தான் மிகவும் நம்பியிருக்கும் சூழல் இருக்கும் காரணத்தால் மிகுந்த ஆய்வுக்குப் பிறகுதான் இந்த வரி விதிப்புகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன.

இங்கு நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது தங்கம், வெள்ளி ஆகியவற்றின் மீது கூட இந்த வரி விதிப்பு இருப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

பழைய தங்கத்தை விற்கிறபோது அதற்கு வரி இருக்கிறது. அது ஏழைகளைப் பாதிக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் அண்மையிலே, பழைய தங்கத்தை வாங்குகிறபோது போடப்படுகிற பர்ச்சேஸ் டாக்ஸை 4% இருந்து 2% ஆகக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1978 ஏப்ரல் 1]

அடுத்து, பருத்திக்கழிவு, பருத்தி நூல் கழிவு, செயற்கைப் பட்டுநூல், உறுதி நார் நூல் ஆகியவற்றின்மீது வரியை உயர்த்தியிருப்பதால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று திரு. பழனி வேலு அவர்களும், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களும், திரு. அழகர் சாமி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். மதுவிலக்கு அமலில் இல்லாத கர்நாடகம், கேரளா போன்ற மாநிலங்களிலேகூட இந்த கழிவுப்பருத்தியின் மீது 6 சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கேரளாவிலே 4 சதவீதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் 1967 ஆம் ஆண்டில் 3 சதவீதமாக இருந்த நிலை 11 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போது மாற்றப்பட்டு 4 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை கர்நாடகத்தில் உள்ள நிலையையிட குறைவாகவும், கேரளா விற்குச் சமமாகவும் இருக்கிறது. அந்த இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் இருக்கிற மிகையான வருவாய், அங்கு மதுவிலக்கு அமலில் இல்லாத சூழலில்கூட, அந்த அளவிற்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஜரிகைக்கு போடப்பட்டுள்ளது ஏழைகளைப் பாதிப்பதாகும் என்று கூறினார்கள். அதற்கும் நான் அதே பதிலைத்தான் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆந்திர மாநிலத்திலே அதற்கு 4 சதவீதமும் கர்நாடக மாநிலத்திலே 4 சதவீதமும், ஒரு முனை வரி ஜரிகைக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே தமிழ் நாட்டிலேயும் இப்போது 4 சதவீதம் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிமிண்டுக்கு அதிக வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது, அதுவும் ஏழைகளைப் பாதிக்கிறது என்று திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் மதுவிலக்கு அமலில் இல்லாத மாநிலங்களில், கர்நாடக மாநிலத்தில் 10 சதவீதம் வரி இருக்கிறது, என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அழகர்சாமி அவர்களும், திரு. சுந்தரராஜ் அவர்களும் சொப்புக்கு வரி உயர்த்தியது ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கும், அது ஏழை எளிய மக்கள் பயன்படுத்துவது ஆகும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதிலும் அண்டை மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டு பார்த்தால், கர்நாடகத்திலே 6 சதவீதமும் கேரளாவிலே 6 சதவீதமும் போடப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே வருவாய் குறைவாக இருக்கிற நம்மடைய மாநிலத்திலே தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையினால் தான் இந்த வரி உயர்த்தப்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்களும், திரு. லத்திப் அவர்களும் பதப்படுத்தப்பட்ட தோலுக்கு வரி உயர்வு செய் திருப்பது அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களைப் பாதிக்கும் என்று கூறினார்கள். 1967 ஆம் ஆண்டிலே $1\frac{1}{2}$ சதவீதமாக

1978 ஏப்ரல் 1]

[திரு. சி. பொன்னையன்]

இருந்த இந்த வரி, 11 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்போது தான் அது 2 சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அண்டை மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஆந்திராவிலே 4 சதவீதம், கர்நாடகத்திலே 2 சதவீதம் போடப்பட்டு இருக்கிறது. கேரளாவிலே 4 சதவீதம் இருக்கிறது. 11 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தமிழகத்திலே அரை சதவீதம்தான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் அந்த அளவிற்கு அந்தத் தொழிலைப் பாதிக்காது என்று கருதுகிறேன். வேறு வழியில்லாத காரணத்தால் தான் இந்த வரி உயர்வு ஏற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொல்லும் போது இந்த தோல் பதனிடும் தொழில் பார்மேஷன் ஸ்டேஜில் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த ஸ்டேஜில் இருப்பதால் தான் அண்டை மாநிலங்களில் இருப்பதைப் போல 4 சதவீதம் என்று போட்டாமம் 2 சதவீதமாகக் குறைத்துக் கொண்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அழகர்சாமி கூறுகிறபோது மாநில அரசின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வரி பாக்கிகளை வசூல் செய்தாலே போதும், புதிதாக வரிகள் தேவையில்லை, இருக்கின்ற வரிகளைக் கூட குறைக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நடைமுறை சாத்தியம் எது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மதுவிலக்கு அமலில் இருக்கிறபோது விற்பனை வரியைக் குறைப்பது என்பது இயலாத காரியம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதுபோல் வரி பாக்கிகளை நல்லமுறையிலே வசூலிக்க தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் அரசு கருதுகிறது. அந்த வகையிலேதான் திரு. கெய்வார் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு பொது விற்பனை வரி வசூலிலே உள்ள குறைபாடுகள், நடைமுறைப் படுத்துவதிலே உள்ள குறைபாடுகள், முறைகேடுகள் ஆகிய இவையெல்லாம் களைய அந்தக் குழு ஆய்ந்து வருகிறது. அந்தக் குழுவின் ஆய்வுக்குப் பிறகு பொது விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்ட முறைகேடுகள், குறைபாடுகள் ஆகியவைகளைக் களைய அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற பொழுது மது விலக்கை அமல் படுத்தும் தமிழகத்திற்கு மத்திய அரசு மானியமாக ஒரு தொகை தர இருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அப்படி மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு, மதுவிலக்கைக் கடைப்பிடிப்பதால் நிதி தர முன்வருமேயானால் அது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், நான் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற சாலைப் போக்குவரத்துக்கு நான் ஏற்கெனவே கூறினேன்—ஏறக்குறைய 37,000 கிலோ மீட்டர்

[திரு. சி. பொன்னையன்]

[1978 ஏப்ரல் 1]

நீளமுள்ள சாலைகளைச் செப்பனிடவும், கல்வர்ட் போன்ற கிறுபாலங்களுக்கும் ஏறக்குறைய 60 கோடி ரூபாய் உடனடித் தேவையாக இருக்கிறது. 300 கோடி ரூபாய் நடப்பு முன்றாண்டு களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. அப்படி மத்திய அரசு மதுவிலக்கை நடைமுறைப்படுத்தும் மாநிலங்களுக்கு உதவி தருமேயானால் அது மற்ற ஆக்கப்பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். ஆனால் அதற்காக சேல்ஸ்டாக்ஸே போடக் கூடாது என்றால் மேலும் நல்ல முன்னேற்றத் திட்டங்களை மேற்கொள்ள வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும் என்று குறிப்பிட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“தமிழ்நாடு, 1978 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 13/78) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 2, பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

பிரிவு 3.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“பிரிவு 3 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெற வேண்டும்”.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா :— தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

‘In clause 3, the second schedule to the Principal Act in item (b) in Col. No. 2, after the words “Dressed hides and skins” add the words “including coloured skins”.’

The amendment was duly seconded.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் தவறாகப் புரீந்து கொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். 1½ பர்செண்டை 2 பர்செண்டாகப் போடுவதில் வருத்தம் இல்லை. ‘டிரஸ்ட் ஹைட்ஸ் அண்ட் ஸ்கின்ஸ்’-க்கு 1½ பர்செண்டாக இருப்பதை 2 பர்செண்டாகப் போடுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை,

1978 ஏப்ரல் 1] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

ஆனால் நான் சொல்வது இப்பொழுது, 'It includes coloured skins' என்ற முறையிலே வரி விதித்திருக்கிறார்கள். 'கலர்ட் ஸ்கின்ஸ்' இன்குலூர்ட் செய்யப்பட்டு 1½ பர்சென்டை 2 பர்செண்டாக ஆக்குவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் எனக்குள்ள குறைபாடு, இந்த கலர்ட் ஸ்கின்ஸ்-க்கு கமர்ஷியல் வேல்யூ இருக்கிறது என்று சொல்லி 1½ பர்செண்ட் போடப்பட்டதை, சில அதிகாரிகள் 4 பர்செண்டாகப் போட்ட பிறகு அது சரியல்ல என்று சொல்லி ட்ரிப்யூனலுக்குப் போய் அதில் வியாபாரிகளுக்குச் சாதமாக 75-இல் முடிவாகிவிட்டது. இப்பொழுது அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் மறுபடியும் பழையபடியே போட, அது 'அப்பலெட் அசிஸ்டன்ட் கமிஷனரு'க்குப் போய் பிறகு ட்ரிப்யூனல் வரை போகிறது. போர்ட் ஆஃப் ரெவின்யூவில், கமிஷனர் ஃபார் கமர்ஷியல் டாக்ஸஸ் என்று இருக்கிறார், ஒரு சர்க்குலர் போட்டு அவருக்கு வேறு வேலை இல்லை—இருக்கின்ற ட்ரிப்யூனலின் உத்தரவை ஒரு சர்க்குலரில் அனுப்பி ஏற்கெனவே முடிவாகி விட்டது என்று சொன்னால் போதும். சர்க்காரே ட்ரிப்யூனலின் முடிவை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவராமல் இருப்பதுதான் கஷ்டம்.

இன்னொன்று, அந்த அதிகாரிகளுக்கு நடைமுறைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட Manual-இல் 'It includes coloured skins' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது கலர்ட் ஸ்கின்ஸைத் தனிமைப்படுத்துவது சரியல்ல என்பதுதான் என் கோரிக்கை, விருப்பம். கலர்ட் ஸ்கின்ஸ் இன்குலூர்ட்ஸ் என்று திருத்தக்கூட வேண்டியதில்லை, அமைச்சரவர்கள் வாயைத் திறந்து சொல்லிவிட்டால் போதும், அதை அஷ்யூரன்ஸ்-ஆக ஏற்றுக் கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தைக் கூடத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த வரி விதிப்பு ஏற்கெனவே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கொடுத்த திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டியதில்லை. இருப்பினும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தது போல் நடைமுறையில் அதிகாரிகளால் ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகள் கண்டிப்பாகக் களையப்பட வேண்டுமென்று நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அரசினுடைய எண்ணங்களைக் கடைப்பிடிக்கும்போது, சிக்கல்கள் ஏற்படுத்தாதவாறு, கண்டிப்பாக நடைமுறைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவு 3 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

[1978 ஏப்ரல் 1]

பிரிவு 1.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி —

“பிரிவு 1 இச்சட்ட முன்வடிவின் உரிய பகுதியாக ஆக்கப் பெறவேண்டும்”.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : நான் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். நான் கொடுத்திருக்கிற —

‘In clause 1, sub-clause (2), for the words and figures “21st February 1978,” the words and figures “1st April 1978” shall be substituted.’

என்ற திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திருத்தம் முறையே வழிமொழியப் பெற்றது.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : அதிலே இருக்கிற கஷ்டம் பற்றி வியாபாரிகள் மகாநாட்டிலும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் ஆண்டுக்கிடையிலே, அதாவது நிதி ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக, மாற்றம் செய்வதால் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த அரசு கவனித்து 1-4-1978-லேயிருந்து இந்தச் சட்டம் வருவதாகத் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இந்த ஆண்டு முடியவில்லையென்று சொன்னால், அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்வது, அதிகாரிகள் மூலம் இனிமேல் இதுபோன்ற வரிவிதிப்பை 1.4-லே, ஆண்டு துவங்குகிறபொழுது வரி விதிப்புப் போட வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறிய திருத்தத்தை அரசு ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லையென்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே, அரசு நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கிற விதிமுறைகளை மாற்றுவதற்கில்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

பிரிவு 1 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

)வாக்கெடுப்பின்போது திரு. துரை முருகன் தனது இருக்கையில் இல்லாமல், பக்கத்து பிளாக்கில் அமர்ந்திருந்தார்)

1978 ஏப்ரல் 1]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர். பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, குரல் வாக்கெடுப்பு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வாக்கெடுப்பின் போது ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுடைய இருக்கையிலே இருந்து அளிக்கும் வாக்கைக் குரல் மூலம் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் இடம் மாறி உட்கார்ந்து கொண்டு, அவருடைய குரலைப் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார். (சிரிப்பு)

திரு. துரை முருகன்: தலைவரவர்களே, அவருக்குப் பக்கத்திலே இரண்டு மூன்று நண்பர்கள், வினசென்ட், மணிமாறன் எல்லாம் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இடம் அதுவல்ல. மாண்புமிகு இராதா முதலில் தன்னுடைய முதுகைப் பார்த்து விட்டுப் பேசவேண்டும். (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: துரை முருகன் வேறு பக்கத்திலே உட்கார்ந்தார். ஆனால் இராதா உங்கள் பக்கத்திலே 4, 5 பேரை வைத்திருக்கிறீர்கள். (சிரிப்பு)

முகப்புரை, நீண்ட தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, 'தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1978) சட்டமாக நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்.'

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.

[பிற்பகல் 12-20]

7. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1978ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 9/1978) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 9/1978) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கோருவார்கள்.